

PUHEET
UKRAINAN KOMMUNISTISEN PUOLUEEN
(BOLSHEVIKIT)
IV KONFERENSSISSA⁸²
maaliskuun 17—23 pnä 1920

1. KONFERENSSIN AVAUSPUHE

maaliskuun 17 pnä

Toverit! Tähän saakka teillä, Ukrainan selustan ja rintaman kommunisteilla, on ollut yksi perustehtävä — pysäyttää hyökkäävät puolalaiset, murskata Petljura ja karkoittaa Denikin. Tätä tehtävää täytetään menestyksellisesti, kuten sen nykyään tunnustavat ei vain ystävät, vaan myöskin viholliset.

Nyt, kun Ukraina on vapautettu vallankumouksen kaikkein petomaisimmasta vihollisesta — Denikinin armeijasta, teidän edessänne on toinen yhtä tärkeä ja vaikea tehtävä — Ukrainan hajoitetun talouden kuntoonpalauttamisen tehtävä. Epäilemätöntä on, että te, jotka olette suoriutuneet Denikinistä, suoriudutte myöskin rappiotilasta, että te kykenette ponnistamaan kaikki voimanne ja koko sen tarmon, minkä puolesta kommunistit eroavat muista puolueista, lieventääksenne rappiota ja auttaaksenne tovereita pohjoisessa.

On merkkejä siitä, että pohjoisessa tätä tehtävää on aloitettu täyttää. Työarmeijoiden tiedoitukset kertovat, että vetureiden ja vaunujen korjaus edistyy, polttoaineen hankinta kehittyi ja voimistuu. Uralin

teollisuus myöskin kasvaa ja kohoaa. Olen varma, että pohjolan tovereiden esimerkkiä noudattaen te saatte aikaan saman.

Tämän tehtävän ratkaisemisesta kommunistit ehdottomasti suoriutuvat voittajina, sillä meidän puolueemme on ehyt, yhtenäinen ja asialleen uskollinen, ja kaiken tämän yllä meillä on tunnuksenamme — „aloitettu työ on vietävä loppuun vaikka hengen uhalla“. Vain kurin ja sisäisen eheydensä ansiosta puolueemme voi menestyksellisesti siirtää tuhansia työntekijöitä kaikkiin piireihin ja kaikille alueille. Tämä kuri ja eheys tekivät mahdolliseksi voiton saavuttamisen imperialismista, ja ne antavat myöskin toiveen, että me saavutamme voiton toisestakin vihollisesta — rappiotilasta.

2. SELOSTUS TALOUSPOLITIIKASTA

maaliskuun 19 pnä

Minun on selostettava taloudellisen rakennustyön päiväjärjestyksessä olevia tehtäviä.

Vuosi sitten, jolloin meidän Federatiomme oli kansainvälisen imperialismien avustamien sotajoukkojen tiiviin renkaan ympäröimänä, Puolustusneuvosto antoi tunnuksen: „Kaikki rintaman hyväksi“. Se merkitsee, että koko meidän rakennustyömme oli asetettu rintaman huoltamisen raiteille, rintaman lujittamisen raiteille. Käytäntö vuoden ajalta osoitti, että Puolustusneuvosto oli oikeassa, sillä vuoden kuluessa meidän verivihollisemme tulivat ajetuiksi pois, — Judenitsh, Koltshak ja Denikin on pääpiirteissään murskattu. Täten tunnus „Kaikki rintaman hyväksi“ käytännössä toteutettuna antoi myönteisen tuloksen.

Pari kuukautta sitten Puolustusneuvosto antoi toisen tunnuksen: „Kaikki kansantalouden hyväksi“. Se merkitsee, että koko meidän luova työmme on järjestettävä uudestaan uusille, taloudellisille raitelle, kaikki elävät voimat on uhrattava talouden alttarille. Tämä ei kuitenkaan merkitse, että meillä ei ole enää sotilaallisia tehtäviä. Ententen kaksi yritystä lyödä Federatiivinen Neuvosto-Venäjä: ensimmäinen idästä Koltshakin avulla ja toinen etelästä Denikinin avulla meni myttyyn. Nykyään nähtävästi suunnitellaan uutta iskua, lännestä. Entente ei ole niin tyhmä, että jättäisi käyttämättä Puolan aateliston voimia vaikkapa meidän Federatiomme uuden rakennustyön häiritsemisen tarkoituksessa. Sitä paitsi me emme vielä tiedä, minkälaisia lähimpiä tulevaisuuden näköaloja avautuu Saksan valtiokeikauksen⁸³ yhteydessä. Kuten näkyy, länsi kantaa kohdussaan eräitä uusia, mutta aivan selviä selkkautumisia. Siksi ei voida sanoa, että suunnatessamme kaiken työmme kansantalouden kuntoonpalauttamiseen me siten käännyimme pois sotilaallisista tehtävistä. Mutta siitä huolimatta perustunnuksen täytyy aina olla perustunnuksena.

Mikä on aiheuttanut Puolustusneuvoston ja puolueemme Keskuskomitean antaman uuden tunnuksen? Sen, toverit, on aiheuttanut se, että silmäillessämme ulkoisen vihollisen murskaamisen jälkeen ympärillemme meidän eteemme avautui kuva kansantalouden täydellisestä hävityksestä.

Minkälaisia kysymyksiä nousee ratkaistavaksemme sodan hajoittaman kansantalouden kuntoonpalauttamisen tehtävän yhteydessä?

Kansantalouden kuntoonpalauttamisen peruskysymyksenä on polttoainekysymys. Kaikki imperialistiset sodat on käyty polttoaineen vuoksi. Ententen kaikki juonet oli tähdätty polttoaineen riistämiseen meiltä.

On kolme polttoainelajia: hiili, nafta ja puu.

Alamme hiilikysymyksestä.

Vuonna 1916, siis ennen vallankumousta, me tuotimme hiiltä vähintään 140—150 miljoonaa puutaa kuukaudessa ja kuljetimme sitä muille seuduille vähintään 120 miljoonaa puutaa. Nykyään me tuotamme hiiltä ja antrasiittia korkeintaan 18 miljoonaa puutaa ja kuljetamme muualle korkeintaan 4—5 miljoonaa puutaa. Kuva on selvä.

Toinen polttoainelaji on nafta. Naftapolttoaineen perusseutuna on Bakun seutu. Yleensä Baku antoi vuonna 1916 noin 500 miljoonaa puutaa naftaa, Grozny noin 100 miljoonaa, Urali (Emba) noin 15 miljoonaa. Kuten tunnettua, meillä ei ole tärkeintä naftansaantilähdettä — Bakua. Groznysta ei kannata puhuakaan. En tiedä, minkälaisessa kunnossa me saamme Groznyn takaisin. Polttoainelähteen mielessä siellä on mitä rikkaimpia naftakerrostumia. Viime vuonna siellä tuotanto nousi kahteensataan miljoonaan puutaan. Mutta minkälaisessa kunnossa saamme sen takaisin, sitä en tiedä. Se vain on tiettyä, että valkoiset ovat hävittäneet sitä perusteellisesti.

Kolmas polttoainelaji on polttopuut. Yleensä, jos lasketaan polttopuut hiilenä, niin entisinä aikoina niitä saatiin noin 500 miljoonaa puutaa. Metsäteollisuuden Pääkomitean tietojen mukaan polttopuiden valmistus ei nykyään ylitä 50 prosenttia.

Kuten näette, polttoaineen alalla meillä on kriittinen tilanne.

Toinen kysymys on metallurgiakysymys. Voidaan sanoa, että miltei ainoana malmin, valuraudan ja valmiiden tuotteiden saantilähteenä meillä on ollut ja on edelleenkin Donetsin ja Krivoi Rogin kaivosalueet. Vuonna 1916 tuotettiin kuukaudessa vähintään 16 miljoonaa puutaa valurautaa. Donetsin kaivosalueella meillä oli silloin toiminnassa ainakin 65 sulatusuunia. Nyt näistä 65 ei ole toiminnassa yksikään. Vuonna 1916 me saimme metallurgisista tehtaistamme noin 14 miljoonaa puutaa puolivalmisteita kuukaudessa. Nyt saamme korkeintaan 5 prosenttia. Vuonna 1916 me saimme valmiita tuotteita noin 12 miljoonaa puutaa kuukaudessa. Nyt 2—3 prosenttia. Metallurgiankin alalla asiat ovat tavattoman huonosti.

Kolmas kysymys on viljakysymys. Jotta teollisuus saataisiin kuntoonpalautetuksi, on työläiset ruokittava. Viljanpuute—se on peruspuute ja teollisuutemme herpaantumisen tärkein syy. Ennen sotaa me korjasimme Federation alueella noin 5 miljardia puutaa jyväviljaa. Siitä me veimme yli viisisataa miljoonaa puutaa ulkomaille. Koko muu ylijäämä meni maan sisäiseen käyttöön. Vieläpä vuonna 1914, jolloin alkoi sota, me ehdimme kymmenen kuukauden aikana, kun rajat oli jo suljettu, viedä ulkomaille noin kolmesataa miljoonaa puutaa viljaa. Myöhemmin vieni aleni kolmeenkymmeneen miljoonaan.

Kaikki tämä puhuu siitä, että meillä on ja täytyy olla ylijäämiä. Ilmeistä on, että jos asetetaan kysymys, onko meillä olemassa objektiivinen mahdollisuus hankkia viljaa ja luoda viljavarastot, joita ilman ei

voida nostaa teollisuutta, niin voidaan vastata, että on varmasti. Kolmesatamiljoonaisen varaston kokoaminen, josta meidän toverimme puhuvat, on meille objektiiviselta näkökannalta katsoen täysin mahdollinen tehtävä. Koko kysymys on siinä, että on luotava joustava koneisto, huomioitava talonpoikaiston mieliala, aseistauduttava kärsivällisyydellä ja taitavuudella ja siirrettävä tähän työhön välttämättömät työntekijät, joiden taloudellinen käsi pystyy muuttamaan sanan teoksi. Tässä asiassa voisin viitata Ukrainassa saamaamme kokemukseen. Joku aika sitten kävi selville, että viime sadosta Ukrainaan on kertynyt vähintään 600 miljoonaa puutaa viljaa. Vissillä voimain jännittämisellä nämä kuusisataa miljoonaa olisi voitu saada. Mutta meidän elintarvike-elimemme päättivät julistaa korkeintaan 160 miljoonan puudan luovutusvelvollisuuden, jolloin myös päätettiin, että maaliskuuhun mennessä voidaan koota noin 40 miljoonaa. Sitä ei kuitenkaan onnistuttu tekemään. Meidän elintemme leväperäisyyden vuoksi, tilanteessa, jolloin mahnolaiset kirjaimellisesti metsästävät elintarviketyöntekijöitä ja eräillä seuduilla on tapahtunut kulakkikapinoita, me onnistuimme kokoamaan vain noin kaksi miljoonaa 40 miljoonan asemesta.

Seuraava kysymys on sokerikysymys. Vuonna 1916 meillä valmistettiin noin 115 miljoonaa puutaa sokeria. Tarve oli sata miljoonaa puutaa. Mutta nykyään meillä on vain noin kolme miljoonaa puutaa.

Sellainen on nykyään sodan hajoittaman kansantaloutemme tila.

Federatiomme talouden tällainen tila pakoittaa meidät luonnollisesti antamaan tunnuksen: „Kaikki kansantalouden hyväksi“.

Mitä tämä tunnus merkitsee? Se merkitsee sitä, että meidän koko agitatio- ja rakennustyömme on järjestettävä uudelleen uusille taloudellisille raiteille. Nyt meidän on nostettava työläisistä omia talousalan aliupseereja ja upseereja, jotka opettavat kansaa taistelemaan rappiotilaa vastaan ja rakentamaan uutta taloutta. Uuden rakentaminen on mahdollista vain rappiotilaa vastaan käytävän taistelun kulussa, ja sitä varten meidän on kasvatettava omia työupseereja. Kun me viime vuonna järjestimme kilpailua sotajoukko-osastojen välillä, niin nyt meidän on tehtävä se sama työtätekevien keskuudessa tuotantolaitoksissa, tehtaissa, rautateillä ja kaivoksilla. Ilmeistä on, että tähän asiaan on saatava mukaan ei vain työläiset, vaan myöskin talonpojat ja muut työtätekevät.

Edelleen on yllämainitun lisäksi vielä huomautettava, että paikallisille talouselimille, erikoisesti alue- ja piirielimille, on annettava teollisuuden kuntoonpalauttamisessa enemmän oikeuksia, enemmän itsenäisyyttä kuin tähän asti. Tähän asti on ollut siten, että työtä ovat johtaneet päähallinnot ja vain päähallinnot, mutta nyt on kiinnitettävä erikoista huomiota paikkakuntiin ja annettava niille mahdollisuus vihdoinkin tuoda esiin se aloitteellisuus, jota ilman talouden kunnostaminen on vaikeata.

Täytyy vihdoin kiinnittää huomiota niiden järjestöjen tukemiseen, jotka Puolustusneuvosto on siirtänyt sotilaallisen työn raiteilta talouden kehittämisen

raiteille. Tarkoitin työarmeijoiden Neuvostoja. Kokeemus on osoittanut, että ei aina ole tarkoituksenmukaista siirtää kaavallisesti kokonaisia armeijan joukko-osastoja taloudelliseen työhön. Tässä pitää saada aikaan reservijoukkojen työn määrätynlainen yhdistäminen työtätekevien työhön selustassa.

Siirtyessäni puhumaan Ukrainan työarmeijasta minun on sanottava, että monien syiden vuoksi se vasta äskettäin ryhtyi työhön. Ensimmäisenä tehtävänä oli vallitsevan tilanteen selvillesaaminen ja sitten kysymyksen asettaminen käytännöllisten toimenpiteiden toteuttamisen välttämättömyydestä. Se, mikä on saatu selville, ei näytä lohduttavalta. Erikoisen vaikeassa asemassa on rautatieliikennelaitos. Täytyy sanoa, että Ukrainan neljällä rautatiellä — Lounaisella, Eteläisellä, Donetsin ja Katariinan rautateillä on verrattain paljon vatureita, mutta 70% niistä on epäkunnossa. Se merkitsee, että 45 junaparin asemesta, jotka ennen lähetettiin päivittäin Harkovin—Moskovan radalla, me voimme lähettää nyt vain 4—5, parhaimmassa tapauksessa 8 paria.

Saatuaan kaikki nämä tiedot Ukrainassa vallitsevasta tilanteesta työarmeijan Neuvosto ryhtyi useihin käytännöllisiin toimenpiteisiin, joista minun on mainittava seuraavat:

Ensiksi, työn militarisoiminen hiiliteollisuudessa ja myöskin maaseudun väestön mobilisoiminen työvelvollisuuden perusteella hiilen kuljetukseen;

Toiseksi, lisävoimien vetäminen teollisuuteen työläisistä, sillä me tiedämme, että ennen vallankumousta työskennelleistä 250 tuhannesta työläisestä on jäänyt vain 80 tuhatta. Mutta sitä varten, että nämä uudet

voimat saataisiin mukaan, on saatava järjestykseen elintarvikkeasia, ja tällä alalla me ryhdymme useihin toimenpiteisiin;

Kolmanneksi, Keskushallinnon muodostaminen hiiliteollisuuden johtoon ja sanitäärihallinnon, yhteysosaston, huolto-osaston, sotatribunaalin ja poliittisen osaston muodostaminen sen yhteyteen.

Tämä kaikki on välttämätöntä sitä varten, että Ukrainan teollisuus ja kulkulaitos voitaisiin panna asianvaatimaan kuntoon, että työvoimalla ja elintarvikkeilla, lääkintäavulla ja poliittisilla työntekijöillä turvaaminen saataisiin säännölliseksi, että pinnareille ja työkarkureille ei olisi houkuttelevaa livistää muuanne Donetsin kaivosalueelta ja että teollisuudessa ja kulkulaitoksessa saataisiin juurrutetuksi työkuri. VKP:n Keskuskomitean ja Ukrainan Keskuskomitean suostumuksella kommunistisen puolueen Donetsin läänikomitean puheenjohtaja julistetaan tästä lähtien samalla hiiliteollisuuden Poliittisen osaston päälliköksi. Kaikki työ puoluevoimien jaottelemisen alalla ja puolue työntekijäin siirtäminen piiristä toiseen hiiliteollisuuden tehtävissä siirtyy Poliittiselle osastolle.

Sellaisia ovat yleensä ne toimenpiteet, jotka on toteutettava käytännössä, jotta voitaisiin ryhtyä kunnostamaan sodan hävittämää Federation kansantaloutta ja viedä sitä eteenpäin nopeimman kehityksen tietä.

Lopettaessani selostukseni kehoitan teitä tutustumaan VKP:n Keskuskomitean teeseihin taloudellisesta rakennustyöstä⁸⁴.

3. LOPPULAUSUNTO SELOSTUKSEEN TALOUSPOLITIIKASTA

maaliskuun 20 pnä

Täytyy todeta, että kukaan edustajista ei yrittänyt asettaa Keskuskomitean teesejä vastaan jotain muuta päätöslauselmaa. Harkovin konferenssin päätöslauselma on vain täydennystä Neuvostojen VII edustajakokouksen⁸⁵ päätöslauselmiin, jota paitsi se ei kajoa moniin kysymyksiin, joita kosketellaan Keskuskomitean teeseissä taloudellisen rakennustyön päiväjärjestyksessä olevista tehtävistä.

Minä jo sanoin, että perustehtävänä nykyään on hiiliteollisuuden kuntoonpalauttaminen. Sen vuoksi Ukrainan työarmeijan Neuvosto kiinnittää perushuomionsa hiiliteollisuuden sellaisen hallinnon järjestämiseen, joka pystyy saamaan aikaan säännöllisen huollon ja juurruttamaan kurin hiiliteollisuudessa.

Kuten tiedetään, teollisuutemme elää koko Federatiossa tällä hetkellä sitä leväperäisyyden ja partisaanilaisuuden kautta, jota Punainen Armeija eli puolitoista vuotta sitten. Silloin puoluekeskus antoi tunnuksen ryhdistymisestä, kurin juurruttamisesta ja partisaanijoukkojen muuttamisesta säännöllisiksi joukoiksi. Se sama meidän on tehtävä nyt lamatilassa olevassa teollisuudessamme. On nostettava ja järjestettävä tämä lamaantunut teollisuus, muuten me emme selviydy rappiotilasta.

Eräs toveri sanoi täällä, että työläiset eivät pelkää militarisoitua, sillä parhaimmat työläiset ovat kyllästyneet järjestyksen puuttumiseen. Se on aivan oikein.

Työläiset ovat kyllästyneet leväperäisyyteen, ja he ottavat mielellään vastaan johdon, joka pystyy saamaan aikaan järjestyksen ja juurruttamaan teollisuuden työkurin.

4. PUHE KONFERENSSIN LOPUSSA

maaliskuun 23 pnä

Loppulausunnossaan toveri Stalin tekee yhteen-
vetoja Yleisukrainalaisen konferenssin työstä. Hän antaa arvion eri kysymyksistä tehdyistä päätöksistä ja puhuu maaseudulla tehtävää työtä ja taloudellista rakennustyötä koskevista päätöslauselmista. Viime-
mainittu kysymys ratkaistaan lopullisesti VKP:n IX edustajakokouksessa⁸⁶.

— Poliitiikkamme tärkein kysymys, maaseudulla tehtävää työtä koskeva kysymys, on mielestäni ratkaistu oikein. Minun mielestäni me elämme täällä Ukrainassa maaseudun kehityksen samaa kautta kuin Venäjä eli vuosi tai puolitoista vuotta sitten, jolloin Volganvarren seudut ja monet paikkakunnat keski-Venäjäällä olivat kapinavaiheessa. Tämä kausi siirtyy teillä menneisyyteen samoin kuin tapahtui Venäjälläkin.

Työssämme maaseudulla meidän on nojaututtava köyhään talonpoikaan. Keskitalonpoika siirtyy meidän puolellemme vasta sitten, kun hän tulee vakuuttuneeksi siitä, että Neuvostovalta on voimakas. Vasta sen jälkeen keskitalonpojat siirtyvät meidän puolellemme.

Tämän toteaman perusteella voidaan sanoa, että päätöslauselma, jonka te hyväksyitte, on ehdottomasti oikea.

On vielä toinen tärkeä kysymys, jonka konferenssi ratkaisi, — se on kysymys borotbalaisten ⁸⁷ liittymisestä meidän puolueeseemme. Borotbalaiset ovat puolue, joka on ravinnut itseään maaseudun mehuilla. Nyt, borotbalaisten liityttyä meidän puolueeseemme, me voimme täydessä mitassaan toteuttaa proletariaatin ja maalaisköyhälistön liiton. Te tiedätte itse, että tämä liitto on meidän Federatiivisen Tasavaltamme mahdin ja voiman perusta.

Sallikaa minun onnitella teitä konferenssin hedelmällisen työn johdosta.

Julistan konferenssin päättyneeksi. (Suosionosoituksia.)

*Julkaistaan Ukrainan työarmeijan
esikunnan sihteeristön muistilainpanojen
ja harkovilaisen „Kommunist“ lehden
№ 62, 64, 65 ja 66; maaliskuun 18, 21, 23
ja 24 p:nä 1920 julkaistujen lehtiselostusten
mukaan*